

[**KOSMACZ** *sb m*

kosmacz, koszmacz.

o jasne, a pochylone.

sg N kosmącz. ◇ pl N koszmączowie.

Sł stp brak, Cn s.v. kosmaty, Linde także XVII w.

Satyr, demon leśny; pilosus Vulg; hirtuosus Pan Cn: Ale lie tám [w Babilonie] będą chowác zwiérzowie/ y nápełnią lie domy ich łmokámi: y mieszkác tám będą łtrułowię/ á kofzmaczowie (marg) łátyrowię, ábo czárći. (-) tám łkakác będą WujBib Is 13/21 (Linde); Y ząbieżą czárći dżikim mężóm/ y kofmacz będżię wołáł ieden ná drugiego WujBib Is 34/14 (Linde).

Synonimy: »dziki mąż«, satyr.

AKtt